

“Triomfar no significa res”

ergí López ha estat distingit amb el premi al millor actor europeu per ‘Harry, un ami qui vous veut du bien’, un film que confirma la seva projecció internacional. Però abans del guardó, aquest actor de llançament i la Geltrú aclarava a EL TEMPS que només pensa a fer bé la seva feina.

Quin és el procés d'acceptació del públic francès cap a un actor espanyol?

—Sense dubte tant a Espanya com a França protegeixen el seu producte cinematogràfic de la invasió nord-americana. Però la veritat és que els francesos són una mica p... perquè s'apropien del que més els interessa. Vaig estar als premis César —els Oscar francesos de la cinematografia— a la millor promesa i això que no sóc francès; també vaig guanyar al Festival de Canes, per això no paren d'arribar-me moltes propostes honestes i deshonestes (*riu*). Sóc conscient que parlo el francès amb accent català, però com que al sud de França parlen una mica com jo, no es nota gaire que sóc de fora. Potser és veritat allò que si el públic t'accepta i et guanyes el seu respecte no et baixen de l'esglaó on t'hagen pujat, però en això no hi penso.

—Creu necessari un *star-system*?

—No entenc ben bé què és l'*star-system*. S'ho va inventar la indústria fa un munt d'anys i encara se'n parla. D'una banda està el cinema i de l'altra banda tot el que l'envolta, que és una gran maquinària de fer diners. Els pòsters, les fotos, les vendes de pel·lícules i de figuretes donen més calers que no pas el cinema pròpiament dit. Tot és un invent de la indústria per treure beneficis del que s'ha invertit. Hi ha gent que s'hi juga molt i s'han d'aprofitar. És com el *glamour*. Quan parlo amb els amics que no es dediquen al cine em diuen que el *glamour* és una ximple-ria, una cosa superficial. Potser tenen

raó, però ens creiem les pel·lícules, i els actors intenten projectar diverses emocions. Hi ha actors que només m'agrada veure'ls, com Marcello Mastroianni, que per a mi és únic.

—Quan va al cinema, quin tipus de públic és vostè: molt crític, passa de tot...?

—No puc evitar ser crític perquè treballo com a actor, però has d'anar al cinema per gaudir-ne i acceptar les regles del joc. Des del punt de vista tècnic no puc parlar massa perquè he vist pocs films, però gràcies que he fet molt teatre puc discutir sobre la posada en escena i el guió.

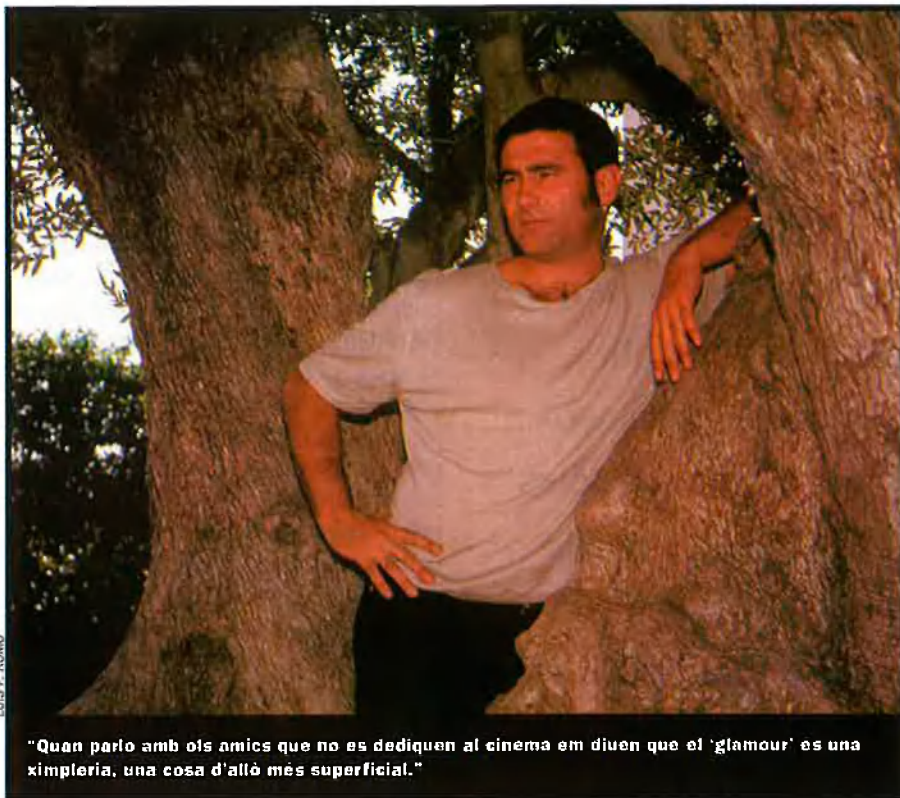
—Quins elements prioritza quan ha de triar un guió?

—Reflexionant no sóc gaire bo, però això me'n refio de les meves primeres impressions. Intento no pensar en res, no tinc prejudicis, no tinc normes... el cinema és prou ric com per donar-te la possibilitat de triar el que més t'agradi o el que creguis que faràs bé. Quan llegeixo un guió vaig descobrint a poc a poc si es tracta d'una comèdia, d'un *thriller* o d'un musical o com és el meu personatge. Em deixo portar pel que llegeixo.

—Hi ha bons guionistes al nostre país?

—Sí, sí, hi ha gent que escriu molt bé. Jo de primer em fixo molt en la història, no m'importa gaire si treballaré amb actors coneguts, si guanyaré molts diners o si el director ja té tres Oscars. Crec que la intuïció és la cosina de la creativitat i hi ha escriptors o guionistes que tenen molt de talent en aquest sentit.

—Què diria als joves que estudien per ser actors, que van de càsting en càs-

LUIS F. ROMO

"Quan parlo amb els amics que no es dediquen al cinema em diuen que el 'glamour' es una ximpleria, una cosa d'allò més superficial."

ting sense gaires il·lusions, que mireu la televisió bocabadats...?

—Aquesta professió crea una sèrie d'ideals que són difícils d'assolir. Però han de tenir clar que arribar a un lloc determinat no ha de ser m l'objectiu. No s'ha de pensar de ser conegut, guanyar molts diners o arribar al cim. Triomfar no significa res. Ja sé que és molt fàcil dir tot això i més ara, quan les coses em van tan bé, però és la veritat. Fa quatre anys, quan feia molt teatre anava a fer bolos era molt feliç. Per a un actor el més important és tocar de peus a terra i treballar en qualsevol cosa, sigui quan sigui. Molts tenen l'ambició de fer molts diners i de ser coneguts, però crec que aquest no és el millor camí. L'actor que treballa penso que ho fa perquè l'actuació és el motor de la seva vida.

Luis Fernando Ro

Descomptes als subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de dilluns a divendres al
93 309 70 04
PROMETEATRE

Teatre Romea

Un tramvia anomenat desig

amb Emma Vilarsau, Marc Martines i Aurea Màrquez

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Condal

La jaula de las locas

amb 'La extraña pareja' (Paco Morán i Joan Pera)

25% de descompte de dimecres a divendres. Barcelona.

Teatre Borràs

Testimo, ets perfecte... ja et canviaré

dirigida per Esteve Ferrer

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Sala Muntaner

A mi... no m'afecta

amb Susanna Egea i dirigida per Núria Rodríguez

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.